

Δεν είναι λίγοι εκείνοι που προσπαθούν να ανακαλύψουν ομοιότητες μεταξύ της ελληνικής εκδοχής της κρίσης στην αγορά ακινήτων και της αντίστοιχης των ΗΠΑ. Η αλήθεια είναι ότι η κρίση του 2008 έχει αρκετές ομοιότητες στις δύο αγορές αλλά η διαφορετική οργάνωση τους καθιστά την σύγκριση μάλλον ατυχή. Οι δύο αγορές στήριξαν την έκρηξη της αγοράς κατοικίας στον τραπεζικό δανεισμό. Εκεί όμως αρχίζουν οι διαφοροποιήσεις. Η χρηματοδότηση των πιστωτικών ιδρυμάτων στις ΗΠΑ βασίστηκε στη δευτερογενή αγορά ομολόγων ενώ στην Ελλάδα τα καλυμμένα με στεγαστικά δάνεια που έχουν εκδοθεί μέχρι σήμερα δεν υπερβαίνουν το 7% του υπολοίπου και είναι αξιολογημένα με κορυφαίες βαθμολογίες από τους οργανισμούς αξιολόγησης. Οι Ελληνικές τράπεζες προτίμησαν την διέξοδο της διατραπεζικής αγοράς. Η πίεση που προκάλεσαν στην αγορά κατοικίας οι πιστωτικοί οργανισμοί των ΗΠΑ προήλθε τόσο από τα εκατομύρια των σπιτιών που εκπλειστηριάστηκαν αλλά και από την απροθυμία να χρηματοδοτήσουν την αγορά. Στην Ελλάδα η πολιτική πλειστηριασμών που ακολούθησαν οι τράπεζες ήταν συγκρατημένη ενώ τα προβλήματα ρευστότητας που αντιμετώπισαν οφείλονται στη κρίση δανεισμού του δημοσίου. Η πτώση των τιμών κατοικιών στην κορύφωση της κρίσης στις ΗΠΑ κινήθηκε στα επίπεδα του 26%. Στην Ελλάδα οι σβρευτικές απώλειες δεν ξεπερνούν το 8%. Σημαντικό, είναι το γεγονός ότι ενώ στις ΗΠΑ, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση ακολούθησε μία πολιτική ενίσχυσης της ζήτησης (φορολογικές εκπτώσεις, κινήσεις αποτροπής του αποκλεισμού κ.α.) στην Ελλάδα ακολουθήθηκε κυρίως μέσω της φορολογίας πολιτική περιστολή της ζήτησης.